

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om udbetaling af en ekstraordinær hædersgave i anledning af 50-året for Danmarks befrielse.

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 8/2 95. Første behandling 23/2 95. Betænkning 30/3 95. Anden behandling 25/4 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødts (S):

i Socialdemokratiet vil vi være med til at fejre 50-året for Danmarks befrielse over det ganske land.

Vi er mange, som først blev født i 1945 eller derefter. Mange af os har altså ikke selv oplevet, hvad det vil sige at leve under en besættelsesmagt, at kæmpe for friheden og igen at leve i et frit land efter de 5 grusomme år.

Til gengæld har vi, der er født efter 1945, takket være dem, der under besættelsen uden tanke for egen risiko kæmpede for Danmarks frihed, fået mulighed for at opleve 50 fredelige år i Danmark uden krig.

Mange kæmpede for vores land med livet som indsats, mange med invaliditet og oplevelser, der aldrig kan viskes bort, til følge. Mange ægtefæller, børn og familie blev hårdt ramt, når ægtefællen satte livet på spil; de er besættelsestidens ofre.

Værdien af den frihed, de gav os, kan aldrig gøres op i penge. I dag mindes vi tiden dengang; med vedtagelsen af lov om hædersgaver fejrer vi hele Danmarks befrielse.

Erik Larsen (V):

Det er jo en meget smuk dag i dag, og jeg tror, at det smukke vejr, som vi har på denne dag, hvor vi mindes det, der skete under Anden Verdenskrig, og hvor vi fejrer Danmarks frihed, også vil komme til at præge alle de arrangementer, der er over hele landet i dag.

Fra Venstres side er vi glade for at kunne være med til at fejre 50-året.

Jeg er en af dem, som er født i krigens sidste år, og for mig var det, som kvinder og mænd under besættelsen udrettede, med til at give mig

en stolthed over mit fædreland og give mig en følelse af, hvad det er at være dansk. Det var med til at skabe det, som for mig blev en stolthed over at være dansk.

Jeg er også sikker på, at for os i den generation er det noget, som vi ønsker at føre over til vores børn, sådan at det, der blev gjort af alle de mennesker under krigen, må blive ført videre til kommende generationer som et godt minde.

Også i forhold til Danmarks internationale samarbejde har det haft en stor betydning for, at vi har kunnet gå ind i internationalt samarbejde med rank ryg som en nation, der har gjort sin pligt, og som har kæmpet for ret.

Når man giver en gave til nogle af dem, som vi holder allermost af, og nogle af dem, som vi synes allermost har fortjent det, kan man aldrig gøre nok. Derfor kan man også roligt sige, at det lovforslag, vi behandler her i dag, som fordobler hædersgaverne til ofrene for Anden Verdenskrig, er ikke nok; men det skal ses som udtryk for en taknemlighed over det, der blev gjort. Vi er stolte af det, og vi vil bære mindet om det, I gjorde, videre til kommende generationer.

Stefan G. Rasmussen (KF):

For 50 år siden kunne Danmark høre meldingen »Det meddeles i dette øjeblik . . .«. I går aftes, da jeg sad og funderede lidt over, hvad jeg ville sige fra Danmarks fornemmeste talerstol på denne 4. maj, faldt tanken pludselig på ordene »I dette øjeblik«.

At tænke sig, at for 50 år siden tændtes lyset igen i Danmark efter 5 mørke år! At tænke sig, at dette øjeblik stadig eksisterer; 50 lysår ude i verdensrummet er dette øjeblik stadig på rejse. I en afstand af lidt over 473 tusind milliarder kilometer fra Danmark eksisterer lyset fra Danmarks befrielse den 4. maj 1945. Så når vi i aften sender endnu en bølge af glædeslys afsted, kan vi alle rette blikket mod himlen og betragte en stjerne, der 50 lysår ude i rummet har sendt sit lys imod os. Der kan jeg så se dette øjeblik, fornemme det, ære det – et øjeblik, der bogstaveligt talt er fra før min tid.

Er det ikke friheden over alle her fra Tingets talerstol at kunne fremføre sådanne tanker, frit at kunne ytre sig?

Det er en frihed, der forpligter, en frihed med ansvar, for når jeg filosoferer og i mine antagelser finder grundlag for de politiske tanker, må jeg erkende, at den, der sidder ved siden af, har samme ret og samme frihed. Nok er denne gensidige respekt og anerkendelse af vor alsidighed